

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 6 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy hóra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasarnap kivételével.

Felolós szerkesztő

Ifj. Gily Ede.

Kiadó s laptulajdonos.

Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).

Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).

Hirdetések a legméréseltöbb árszámítás mellett vétetnek fel.

Egyes szám 4 kr.

Az egyesült ellenzék.

Debreczen, szept. 16.

Hontmegye székhelyén zászlót bontott és hivatalosan megnevezte magát az a párt, mely a parlament klerikális tagjaiból titkon már régóta összeverődött és részint némi tisztességérzetből, részint taktikából tagadta az elvi közösséget.

Együtt látta őket Ipolyságh és ma már az egész ország tudhatja s láthatja azt, amit mondtak és tettek s levonhatja ezekből a tanuságot. A nemzeti párti, szébbali és néppárti ellenzéknek eme teljesen egyetértő és egy azon elvi alapra jutott töredékei magukat „egyesült” ellenzéknek nevezik és jelszavuk a — „revízió”

Minthogy pedig a néppártot eddig csupán ez az egyetlen egy programmpont választotta el az oppozíció többi töredékeitől — mert hiszen „hazafiság”, „nemzeti aspirációk”, „mezőgazdasági érdekek” s többféle magasztos, de a hivatásos mandátum vadászok által közkeletű frázisokkal csépeelt jelszavakat a néppárt is magáévá tett — logice következik, hogy az Ipolyságh-on közös akcióba lépett ellenzék töredékei között már csak névleges a különbség, tényleg egyik ők és nem mások mint „néppártiak.”

Ezen kibővült néppártnak egyik vezéréül nem kisebb ember mutatta be magát, mint Apponyi Albert gróf, aki

Somorján a revíziót hirdető S á g h y-t ajánlotta képviselőjelöltnek, Ipolysághban pedig Z i c h y Jenő grófot, aki nyíltan kimondta, hogy azért lépett ki a szabadelvű pártból, mert az egyházpolitikai reformok napirendre tűzését az előbbeni kormány tapintatlan erőszakosságának tulajdonítja.

Maga Apponyi gróf ez alkalommal már nyiltabb volt és — persze a maga módja szerint — szintén felesküdt a revizionista zászló alá. Elsőbbet ugyanis azt vallotta, hogy ő egészen egyetért az egyházpolitikai reformok dolgában az ő „tisztelt barátjával” Horánszky Nándorral, de mindjárt utána kijelentette, hogy „ő a szabadelvűséget sohasem látja abban megtestesítve, hogy a jegyző elé kell mennie házasodni még annak is, a kinek erre semmikepedve sincs.” Ez már elég érthető s ha kormányra jutva a revíziót tűzné napirendre, teljesen igazolva volna ezen egyetlen nyilatkozata által. Az ipolysághi beszédben teljes valójában nyilatkozott meg a jelenkori magyar politikai élet ezen rejtélyes alakja és akik még föl nem ismerték eddig, azok előtt most ő maga fejtette meg az egyénisége körül lappangott talányt. Az egyházpolitikai reformokat a pártalakulásokban nemcsak a multa, de a jövőre nézve is másodrendű kérdéseknek tekinti, nézetellenté-

tek e tekintetben csak „taktikai eltérések”, és „ostobának” hiszik őt azok, a kik felteszik róla, hogy ezen taktikai eltérések miatt ő a leghivebb társait, barátait kiközösíti.

Olvasó közönségünk tanuságot tehet róla, hogy mi őtet e hibája miatt ostobának soha nem hittük, sőt tudtuk és mindig hirdettük, hogy az ő leghivebb társai és barátai épen a legultramontánabb és klerikálisabb konzervatívok; soha föl nem tettük Apponyiról, hogy ő ezen hü társait és barátait holmi „taktikai eltérések” miatt ki fogja közösíteni; csupán csak a logika legelemibb törvényeinél fogva voltunk bátrak föltenni róla, hogy éppen mivel a klerikális reakció emberei voltak az ő leghivebb társai és barátai, hogy ezért ő maga is közéjük tartozik és velük egy elvet vall.

Nagy elégtételünkre szolgál, hogy a nemzeti párt egyenes lelkű, soha nem kertető, de mindig igazat mondó vezére ma végre maga is tanuságot tett róla, hogy ő másban látja a szabadelvűséget, mint azok, a kik a vallás- és lelkiismeret-szabadság biztosítékait képező reformokat követelték és megvalósították. Neki egy külön „magyar szabadelvűsége” van, mely „azonos a nemzeti szellem hatalmas fellázadásával, mely nem tűrné, hogy Magyarország egy részében porba tiporják, elhamvasszák a magyar nemzeti lobogót.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Az őrnagy ur kudarcza.

Nagyon soká zaklatta a vállas őrnagy, míg végre megadta neki a kért találkát. Hiszen oly szépen is tudott kérni verseiben . . . mert az őrnagy ur poéta is volt, még pedig nagyon szerelmes poéta s ezek módjára ő is csak ki- és ki nem adott költeményeivel prózában és rimekben megírt vallomásaival ostromolta a kedves kis primadonnát. És mennyire ostromolta! . . .

Deresedő haja és 46 esztendeje mellett is nagyon képzelődő volt az őrnagy ur. Sok szerencsével fordult meg nők körül s az ezred legsnajdigabb hadnagyocskájának nem volt annyi kalandja titkos pásztorórája mint a poéta őrnagynak.

Hja, az ő versei! Azok a versek! Ezek ingattak meg egy percze a csicsergő Luczit is . . . Hogy is ne? Mikor olyan szépnek, olyan angyali jónak, kedvesnek írta le az őrnagy.

Hizelget a kicsikének. Előbb csak szép leányként bálványozta verseiben, majd földöntulú lény — angyal — végül Istennőjének nevezte! Dicsérte erényét, szépségét egy ideig, aztán hogy a lány nem válaszolt — hidegnek kegyetlennek mondta, — szivtelen tündérnek nevezte verseiben, ki sportként üzi a szivek gyűjtését s akkor kaczag csak boldogan, ha imádóinak tört szívén teheti meg estenkint az utat lakásától Thália ragyogó templomaig!!

Ez már sok volt, igazán sok!!

Hogy tudta volna azt lelkére venni Luczi az ő kicsiny, jó szívével, hogy az „őrnagy bácsi” őt szivtelennek mondja, — hogy nehezteljen reá! Hisz ezt nem akarta a kis Luczi!

De hát tehet-e ő róla, hogy az őrnagy bácsi mindjárt olyan komoly jellegűnek vette az ő mosolyát? Mosolyog biz ő mindenre egy vidáman, szívből, de meg mer rá esküdni, hogy nem kacérságból!

Oh, szegény tudatlan gyerek!

Értette az őrnagy ur, hogyan kell figyelmet, érdeklődést felkelteni.

Szegény kis Luczi! Aranyos galambom! most készül ám csak a tőr a te tapasztalatlan szivecskéd számára!

Jól vigyázz! — gyakorlott gavallér az őrnagy ur.

Luczi egy frázisokkal telt, szép hosszú levelet kapott az őrnagy urtól egy remek csokor kíséretében — előbb habozott, elfogadja-e — de aztán tapsolva ujjongott a virágok bódító illata fölött.

Csak egy óra mulva jutott eszébe a levél, melyben az őrnagy szép czifrában leírja, hogy megbocsát Luczinak, hisz a kicsike nem tehet róla, hogy az Isten annyi külső báj mellett szivet nem adott neki; — nem, — nem tud Luczira neheztelni, megbocsát neki most — halála óráján — mert agyon lövi magát — s utolsó sóhaja is Luczihoz száll!

„Hisz te nem vagy oka szép gyermek, hogy szépségeddel, mosolyoddal elbűvöltél, boldoggá tettél és a menyekbe emeltél — te nem vagy oka isteni lány, hogy hidegsé-

geddel a halálba kergettél. . . Luczim! Istennőm megbocsátasz-e? En megbocsátok.”

Luczi sirt és jajgatott, hogy most már mi lesz vele, valaki meghal ő érte. . . de hát mit vétett ő a világnak, — az istennek, hogy akaratlanul is oka legyen egy élet kioltásának! És az őrnagy mégis megbocsát neki . . . mily nagylelkű, mily nemes ember! . . .

Szegény Luczi, kész volt hinni, hogy neki nagy büne van őrnaggyal szemben, hogy az megöli magát miatta. Nagy lehet a büne, csak azt nem tudja, hogy mi — nem is kutatta. Annél nagyobb gondja volt, hogy az őrnagynak szánt s hirtelenében papírra vetett sorok azt még életben találják.

„Oh jöjjön! Jöjjön! Luczi várja.”

E rövidke szavakat írta s sietve küldte az őrnagy lakására, aki nem feledte el levelében teljes címét megjelölni és nem feledte el a halálos lövéshez magát parádéba csapni és úgy várni a válaszra, melyet gyakorlott eszével — s no mondjuk mégis csak nagyon dobogó szívvvel majdnem biztosra vett. . .

Mig a kis cseléd odajárt az őrnagynál, Luczinak tág tere és ideje maradt a gondolkodásra. Szép telt alakján megfeszült a sima ruha — idegesen tépdest a szép csokor illatos virágait. Majdnem szaladva tette meg a rövidke sétákat kicsiny szobájában az ablaktól az ajtóig — meg vissza. Azt hitte, ketté hasad a sima ruhaderék libegő, feszülő kebele fölött. . .

Hát el fog jönni! Ide ebben a kicsiny szobába. . . At fogja lépni e küszöböt, melyet előtte még idegen férfi át nem lépett soha. . . Oh Istenem! mégsem kellett volna megengedni. . . De mennyire késik! . . . Az

Ime így került össze Ipolyságh-on a szabadelvűség eszméje a nemzeti lobogó elégetésével és így került össze a magyar nemzeti szabadelvűséget hirdető Apponyi Albert gróf a tőle csak taktikai eltérésekben különböző leghivebb társa- és barátjával, Zichy Nándor gróffal, a ki előtt a haza csak egy darab föld és a nemzet csak egy csoport ember s aki mégis annyiban áll óriási magason Apponyi fölött, mert bátran kimerte mondani, hogy a vallás igen is az első, sőt egyedüli szempont, a melyre tekintettel van. Bizony sok igazmondást és őszinteséget kellene még Apponyinak tanulnia, hogy méltóvá lehessen Zichy Nándor gróf saruszijainak a megoldására.

Politikai hírek.

A ház ülése.

A képviselőház ma, szeptember hó 16 dikán szerdán déli 1 órakor ülést tartott.

A banktárgyalások.

A bank vezetősége elkészítette a választ kormány utolsó jegyzékére írja a N. Fr. Pr. Tegnapelőtt az igazgató- és a tárgyaló-bizottság tanácskozott, délután a főtanácsnak volt bizalmas ülése. Tegnapra a főtanácsnak hivatalos ülése van egybehiva, a hol a válasz jegyzék szövegét végleg megállapítják. A kormány álláspontja és a bank magatartása közt még mindig vannak egyes differenciák, melyek különösen a bank szervezetére vonatkoznak. A bankvezetőség körében azonban az a nézet, hogy e differenciáknak nem lesz nagy jelentőségük és hogy a tárgyalások már a közelben befejeződnek. A magyar kormány azt óhajtott, hogy az igazgatóságok jogai tágíttassanak; azt óhajtott, hogy a budapesti vezető hivatalnoknak meglegyen az a teljes felhatalmazása, hogy rendkívüli esetekben nevezete-

sen a hitelnyújtás kérdéseiben, azonnal és a központi vezetés további utasítása nélkül intézkedhessék. Azt állítják, hogy ez a kívánság ily alakban nem teljesült, az igazgatóságok hatásköre azonban mégis bővülni fog. — Egyebek közt az igazgatóságok azt a jogot is nyerik, hogy önálló bankfiókokat szervezzenek a mi eddig csak a főtanácsnak volt joga. A magyar pénzügyminiszter, a kit tegnapra Bécsbe vártak, Budapestről tényleg nem távozott. A főtanács hivatalos ülését tegnap délelőtt megtartotta és a bank véglegesen megállapította a válasz szövegét, a melylyel a kért kormány feltételeit elfogadni hajlandó.

A Szapáry-csoport feloszlása.

Gróf Szapáry Gyula párthíveit ma értekezletre hívta, amelyen valószínűleg ki fogják mondani a csoport feloszlását. — A csoport egy része Szapáryval az élén, a szabadelvűpártba szándékozik belépni, kisebb töredéke pedig a néppárthoz csatlakozik.

A közigazgatási bíróság.

A közigazgatási bíróság tagjainak kinevezése tárgyában a jövő hó vége táján tesz a kormány fölterjesztést a koronához. A fölterjesztés a miniszterelnök ellenjegyzésével jelennek meg. — A közigazgatási bíróság bírói személyzete egy elnökből, egy másodelnökből három tanácselnökből és 24 bíróból fog állani amely látszárnak fele részét a közigazgatási bíróságba beolvadó pénzügyi bíróságnak bírói személyzete alkotandja.

Külföld.

Mikor lesz a választás Ausztriában?

Przemyslben, a lembergi hódoló küldöttség fogadásánál, mint a lembergi újságok jelentik, a legközelebbi osztrák képviselőválasztások kérdése is szóba került. L.

volna ő kezét esókolni az őrnagynak — oly jól esett neki az a tengermély szerelme.

Az őrnagy felhasználta a kínálkozó alkalmat, s magához szoritotta a leány karesz természetét, ki önfelédten simult az őrnagyhoz s csókra nyújtotta neki félig nyitott bibor ajkát. Ott pihent hát végre az a kedves, bolondos fő, az őszülő gavallér széles vállán.

Szivhatta az őrnagy ez üde piros ajkak kábító mézét! . . . érezhette közelről a lény illatos forró lehelletét! . . .

Magába szívta azt — s elkábult belé. E percztől rajongva szerette Luczit. — Most már a szív beszélt néla — s azért is bolondot mondott . . .

— Luczi! Én édes mindenem! Te léssz az én édes kis pajkos asszonykám! Nekem fogsz csak csicseregni egyetlen csalóányom! Boldoggá akarlak tenni, oly boldoggá, mint csak akarod! Légy nőm! . . .

Az őrnagy kiesett a szerepéből. — Nem szokta meg, hogy szavait a szíve diktálja — s azért ez most nem is sikerült neki. . . Nem számolt az őrnagy ur azzal, hogy az ő korában az ily idylli vágyak s ez a naiv vallomás olyan volt, mint egy haldokló troubadour hattudala. — E szerep nem illett neki, — és Luczi bár nagyon tapasztalatlan leány — de ügyes színész nő volt, s roppant ügyefogyottnak találta az őrnagyot e szánalmas helyzetben, oly nevetséges lett előtte az öreg, ki most csak vész volt — romja egy hajdan daliás lovagnak — s mindez együttvéve, no meg az a vallomás is hangos kacajra készítették a csintalan leányt.

— Nem — nem, őrnagy bácsi! Nem lehet! Vigasztalódjék Ön, de én már csak mégis inkább trillázok egy szép telt ház előtt, mint egy magános szobában, hol az öreg férj

w e n s t e i n dr. városi tanácsos és országgyűlési képviselő ama megjegyzésére, hogy küszöbön van az általános választás, a király azt felelte: Ugy, ugy, most csak agitálnak, de nem választanak. A választás csak a jövő évben lesz.

Osztrák választási kompromisszum.

A Presse a felső-ausztriai nagybirtokosok közt létesült választási kompromisszumról ír és így szól: Bármely szempontból tekintsük is, a kompromisszum eszméje a nagybirtokosság feladatához és hivatásához mindenkör méltó marad. Politikai hivatása kiváltképp a politikai ellentétek simításában áll. Hogy a kormány a kompromisszum létesülését elősegítette, ennél fogva igen természetesnek látszik és a kormány kötelességi körének teljesen megfelelő. Amikor azonban azt állítják, hogy a kompromisszum nem tényben, hanem annak feltételeiben rejlik a megalázás és a liberalizmusnak feláldozása, a lap azon a nézeten van, hogy e ponttól kezdve a kormány a vita körébe nem vonható többé.

A békekongresszus.

Debreczen, szept. 16

Még egy hét választ el csupán az interparlamentáris konferencia kezdetétől, melyet szeptember hó 23 án fognak megnyitni és a tanácskozások programja még mindig nincs megállapítva.

A konferencia irodája azonban, melynek élén D e s s e w f f y Arisztid bámulatraméltó fáradhatlansággal dolgozik, már annyira elrehaladt a munkálatok előkészítésében, hogy egy-két nap mulva megjelenik a részletes tervezet.

*

A konferencián résztvevő tagok névjegyzéke már egybe van állítva, még pedig olyformán, hogy az egyes parlamenti tagok államonként vannak csoportosítva

A csoportok ezek:

Német csoport: 14 taggal, kik közül tizenhárom képviselő és egy publicista. Ismert nevű emberek: dr. Barth, dr. Bar, ki családostul jön, dr. Kirs és Szunde őrnagy.

késői szerelme adózna csak elismeréssel nekem. Nem, ez nem lehet! Lássa be ön is uram, hogy mégis csak nagyon unalmas lenne így! — Az én napsugaras fiatalaságom fényét, ceillogását csak akadályozná az ön korával járó komoly józanság. — A virágot bimbájában folytatá meg a dér!

— Azért maradjunk jó barátok, de felesége nem leszek soha! sőt bocsássa meg az előbbi szelességemet is, és annak az ölelésnek ne tulajdonítson semmi mélyebb okot, — tudja nagyon — nos, hogy is mondjam? — nagyon a pillanat behatása alatt állottam — s nagy szelességem az oka mindennek. . . Isten Önnel őrnagy ur! és ne gondoljon haraggal a kis Luczira! . . .

Ay őrnagy sarkon fordult s jól halhatta az ajtón kívül, amint Luczi markába nevet s kacagva mondja: „Vén bolond!”

Másnap levelet küldött az őrnagy neki melyben, bosszujá s a visszautasított imádó haragja nem a legméltányosabb módon, elég sértőleg a szavakba volt öntve:

„Már nem mondom, hogy lépjen vissza a szinpadtól. Nem mondom, hogy legyen nőm. — Bűn volna önt elvonnai a deszkáktól, hisz Ön művésznő! — s nekem tegnap volt szerencsém legsikerültebb szerepében láthatni önt. — Köszönöm!” . . .

Luczi kacagott felette — s eltépte a kis papirlapot — aztán kacagott újra, s vidám egészséges kacajától visszahangzottak a falak. . . Nem féltette már az őrnagy életét, kinek jobb dolga volt, semhogy meglője magát — hanem azért mégis kérte áthelyezését valamely más városba, restelte a kudarcot — a kis csicsergő primadonnával! . . .

Bajor Riza.

Osztrák csoport: 28 taggal, kik közül 25 képviselő, kettő. Dubsky Adolf és Viktor gróf. az urakházának tagja, egy pedig Beer Adolf dr. udvari tanácsos, tanár. A képviselők között ott vannak lovag Stalitz, Exner, Fournier, Ludvig, Lussato, Pirquet báró, Russ. Suesz és Tausche nevei.

Belga csoport: 19 taggal a képviselőház elnökének, Beerneartnek vezetése mellett, van közöttük két képviselő, 13 szenátor és 3 volt képviselő. Az ismertebbek: Descams, Henry la Fontaine, Grüne gróf, Honzeon de Lehaie és d'Ursel herceg.

Bulgár csoport: 1 taggal és az Jablonsky képviselő.

Dán csoport: 2 taggal, u. m. Bájér és Bluhme képviselők.

Spanyol csoport: 1 taggal és az De Marcoartu szenátor.

Francia csoport: 17 taggal, kik között van két volt miniszter, u. m. Guerin és Ives Guyot, 4 szenátor és tizenegy képviselő. Ismertebbek: Beauquier, Pourquerry de Boisserie, Delbet, Gotteron, Labiche, Passy és Durand.

Angol csoport: 39 taggal, kik közül 36 parlamenti tag, három pedig újságíró, ezek: Bourne, Germani és Szules. A képviselők közül ismertebbek: Biddulph Martin, Carwell Williams, Clark, Walter Hazell, John Jenkins, Laren, Capt. Norton, lord Reay, Robertson, Philip Stanhope, Stevenson, Whiteley és Wordhouse.

Holland csoport: 8 taggal, kik között egy szenátor, a többi képviselő. Ismertebbek: Pyls polgármester Panteliet és Tydemann képviselők.

Magyar csoport: 122 taggal, kik között Ugron Gábor és Prónay Dezső báró kivételével összes parlamenti kitünőségeiknek nevét ott találjuk.

Olasz csoport: 153 taggal, kik közül 14 szenátor, 9 hirlapíró, a legelőkelőbb olasz hirlapok szerkesztői, a többi képviselő, a kik Villa képviselőházi elnök és Chimirri képviselőházi alelnök vezetése mellett jönnek.

Az ismertebb tagok ezek:

Basetti, Biancheri, Bracci, Campi, Colerui, De Bernardis, Franchetti, Del Medico Antonio, Luzatti, Menotti Morpurgo, Pandolfi, Ruggieri, Scaramello, Sonnino és azután Vera Felice.

Norvég csoport: 5 taggal, kik között azonban nem kisebb emberek szerepelnek, mint Harst és Lövländ az adelthing és Lung, a laghting elnökei.

Portugál csoport: 11 taggal, kik közül egy szenátor: Lagoaça gróf, a többi képviselő, ezek közül felemlitendők: Bebiano, de Castro, Can da Costa, a két Lima és Beja de Paiva.

Szerb csoport: 1 taggal és ez Nikola-jevics Szvetozár volt miniszterelnök.

Svéd csoport: 4 taggal, kik közül egy szerkesztő: Ring, a többi három pedig képviselő.

Helvét csoport: 7 taggal és pedig hat nemzetgyűlési képviselő és azután egy ügyvéd.

Orosz csoport: 1 taggal és ez Novicoff orosz író, a ki meghívás folytán van jelen, és minthogy Oroszországnak nincsen parlamentje.

Az európai parlamentek tehát, belértve a magyart is, összesen 433 taggal vannak bejelentve.

*

A Vaskapuhoz való leutazásnak tervét

ma állapították meg az intéző körök Veres államtitkárral.

E szerint az elutazás két külön vonaton történik szeptember hó 26-án este Budapestre.

Megérkezés a Vaskapuhoz 27-én fél öt és hat órákor.

Az utazók kényelméről annyira van gondoskodva, hogy egy fülkébe kettőnél többen nem fognak kerülni.

*

Van Houfen hollandi belügyminiszter hosszabb levélben mentette ki magát távollmaradásáért, a mit annál inkább sajnál, mert a derék magyar nemzetnek, írja levelében gyerekkorától igazi barátja.

*

Az interparlamentáris konferencia tagjai közül különben az olaszok jöttek meg először Budapestre.

Egy részük tegnap délelőtt 9 óra 40 perczkor érkezett a déli vasut budai pályaudvarán, a hol fogadásukra a magyar bizottság nevében Keglevich István gróf és Ghicz altábornagy jelentek meg.

Keglevich gróf üdvözlő beszédére a lelkes olaszok hangos üvvi vákban törtek ki és kijelölt szállásaikra hajtottak.

A délelőtti folyamán már számosan megjelentek a képviselőházban levő irodában, a hol Desselwffy Arisztid alig győzte a felvilágosítások megadását.

A második olasz csoport ma este érkezik Budapestre Pandolfi vezetése mellett; fogadásukra Pázmány Dénes jelenik meg.

*

Don Arturo de Marcoartu spanyol szenátor már Bécsbe érkezett, a honnan a napokban már lejön Budapestre. Ez ügyben ma írt levelet a konferencia titkárságának.

*

Széll Kálmán a magyar csoport elnöke e hó 21-ére ismerkedési estélyre hívta a konferenciának tagjait.

Renseignements sur Budapest czim alatt a konferencia rendezősége francia nyelven ügyesen összeállított tájékoztatást bocsátott a tagok rendelkezésére.

Törökország bukása.

Az angoloknak ez idő szerint nincs sürgősebb gondjuk az örmények személy és vagyoni biztonságánál és jólétének biztosításánál és a krétaiakéhoz hasonló politikai jogok kiterjesztésénél az örmények számára. A humanizmus és philantropizmus hurjait soha se pengette az angol sajtó 1877 óta oly erélyesen mint most, pedig akkor csak szabadlevél és radikális sajtó lepte el a világot förmérvényeivel a „bulgarian atrocities“ miatt, ma pedig a konzervatív sajtó versenyt szidja az ellenzéki lapokkal Abdul Hamid-ot és az összes törökséget. Már-már a legkiválóbb angol államférfiak is beleegyeznek a hajszába. A dolgot — az igazat megvallva — Salisbury kezdte, a ki mint tudjuk a mult télen olyan hangon beszélt a szultánnal és a szultánról, a milyenen a szultán bizonyosan nem merne beszélni hűbéresével az egyiptomi khedivevel. Most meg előáll Gladstone a ki a szultánt nem is nevezi más-kép, mint „a nagy gyilkos“ előáll Roseberry és Asquith és mindannyian rajtaütnek Abdul Hamidon míg Gladstone lapja „Daily News“ rendszerint minden vezércikke végén el szokta mondani a maga „caeterum

cense o-“ját ezen alakban: „Az európai béke legelső feltétele az, hogy Abdul Hamid a trónjától megfosztassék.“ A konzervatív lapok, ha nem is nyersen, de mégis elég érthetően fejezik ki ugyanezt az eszmét és ezen kívül kalandosnál kalandosabb módokat ajánlanak a keleti kérdés megoldására. Az egyik, mint már említve volt, egy angol-orosz egyezményben keresi a megoldás kulcsát. A másik Törökország azonnali földaraboltságát követeli, a harmadik Konstantinápolyt szabad kikötőnek akarja nyilváníttatani, a negyedik azt indítványozza, hogy a nagyhatalmak jelentsék ki hivatalosan, hogy Abdul Hamidot és tanácsosait Törökországra és Európára nézve veszélyesnek tartják és ha trónváltás nem történik azonnal be fognak avatkozni. A trónváltás módzatának kiválasztása a törökökre bíztnék, de ha meg nem történék, az európai hajórajok azonnal benyomulnának a Dardanellákba, Konstantinápoly ellen a bolgár hadsereg (!) pedig Philippopolból szárazföldön nyomulna a török főváros alá. Az ötödik... de minek soroljuk elő ezeket a badarabbnál badarabb terveket, amelyek csak arra vallanak, hogy Angolországban a valódi vagy mesterséges izgatottság Törökország ellen igen nagy fokra hágtott. A legmérsékeltőbb kormány lapok a Török birodalomban alkotmányos kormányforma szervezéséről ábrándoznak. Alig képzelhető, hogy Salisbury oly kevéssé ismerné a keleten uralkodó viszonyokat, hogy lehetségesnek tartsa európai nagyhatalmak fegyveres intervenciója segítségével alkotmányos állapotokat teremteni Törökországon. Ágyuval, puskával és szurnyokkal nem lehet megteremteni azon előfeltételeket, a melyek szükségesek volnának ahhoz, hogy a muzulmán világ alkotmányos európai rendszer szerint kormányoztassék. A mi Midhat pasának nem sikerült, másnak se sikerülhetne legelső sorban már csak azért sem, mert az Izlam természeténél, hagyományainál és intézményeinél fogva, az alkotmányos kormányrendszerrel merőben összeegyeztethetlen.

Egyről-másról.

Jakab Jakab ur.

Tegnap egy ismeretlen ur nyitott be a szerkesztőségbe.
Ismeretlen urhoz illően bemutatkozott.
— Jakab Jakab vagyok.
— Uraságod talán szórakozott?
— Ugcocsában nincs szórakozott ember!
— Nemde, Ugcocsában furcsán mutatkoznak be az emberek?
— Remélem uram, nem fog megleckézettetni?
— Világért sem. Kihez is van szerencsém?
— Jakab Jakab vagyok.
— Lehetetlen!
— Becsületszavamra és a keresztlevellemre mondom!
— De engedjen meg, nem mondotta a teljes nevét!
— Demokrata vagyok, gyűlölöm az előneveket.
— De az égre uram, a vezeték nevét csak nem gyűlöli?
— Azt nem, büszke vagyok rá!
— Akkor — ha szabad tudnom — miért tetszik elhallgatni?
— Hisz világosan megmondottam!
— Tévedni méltóztatik: csak a keresztnevét mondta uraságod kézszer!
— Uram! Vegye tudomásul. A nevem: Jakab Jakab.
— S másik?
— Jakab!
— S az első?

— Jakab!
— Uram, Jakab uram, kénytelen leszek megörülni! Értük meg hát egymást! A vezeték ne is Jakab?

— Ugy van!
— És a keresztnéve?
— Dettó!
— Hál' Istennek, csak hogy túl estünk ezen! S most Jakab Jakab ur mivel szolgálhatok?

A Egy föltétel alatt! A legmélyebb — sugya mondta — titoktartás!

— Uram, tekintsen engem egy néma sirnak s temetkezzék belém!
— Tudja hát meg uram — szolt hal-
kan — én egy társadalmi tragoediának vagyok a szerzője.

— Lehetetlen!
— Esküszöm az élő Istenre!
— De hisz önnek oly becsületes kinézése van Jakab Jakab uram!

— Belső világom is becsületes!
— Látja, látja s mégis...
— Uram! Önben bizalmam van! Itéljen majd társadalmi tragoediám felett!

— Mi a címe becses társadalmi tragoediájának?

— „A hideg északi szél, vagy győz az igazság.”

— S hány becses felvonása van?
— 16 képre és 1137 jelenetre osztot-
tam be.

— Reám bizza kéziratát, nemde?
— Nem tehetem — uram!

— Miért?
— Mert nincs kéziratom!

— Nincs! Talán fonografa mondta be-
cses társadalmi tragoediáját?

— Nem!
— Avagy talán titkos vagy épen gyors
írással írta?

— Nem irtam én egy árva betűt sem
papírosra.

— S mégis készen van becses társadalmi
tragoediája 16 képen és 1137 jelenetben?

— Igen! szóról-szóra megőriztem a fe-
jemben.

— Talán versekben van megőrizve becses
fejében?

— Igen, hibátlan hexameterekben!!!
— S mi az ön terve?

— Kérem önt, hallgassa meg társadalmi
tragoediámat!

— Hevemeterekben?
— Igen!

— S mennyi időt vesz igénybe, ha ura-
ságod folyton mondja becses társadalmi tra-
goediáját?

— Most van 2 óra. Este 8-ig uram, be-
fejezem.

— Tisztelt Jakab Jakab ur! Bocssásson
meg, de én nem fogom meghallgani. Először:
mert dolgom van. Másodszor: mert gyűlölöm
a hexametereket elvből. Harmadszor: tagadom
a társadalmi tragoediák létjogosultságát. S
negyedszer: mert süket vagyok.

Jakab Jakab ur egyet bízczentett tár-
sadalmi tragoediájával, illetőleg a fejével és
távozott.

Jassicus.

Irodalom.

Uj Idők. E heti számának mindjárt első lapjaie ott van Sipulusz furfangos története, mely oly sok derűs perczet szerzett már az Uj Idők olvasóinak. A kik a verseket szeretik, találhatnak az Uj Idők-ben egy kedves költeményt Nográdi Pap Gyula tollából. Utána egész sora jön a Pálffy-huszárokról fölvetett képeknek, melynek diszes keretében Kemechey Jenő mond el egy szép történetet csupa magyaros zamattal. Ezekből a messi időkben Mikszáth Kálmán hi minket vissza a legaktuálisabb jelenbe, elmondván az ő aranyos humorja nyelven amaly fogolymadarak kalandos történetét, melyekről az Uj Idők olvasói az egyik megelőző számból értesültek. Mind azok, a kik fájdalommal sanylik az adófizetés nyugút, erőt merithetnek ebből a melankolikus esetből, mely a humor bájos ruhájában jelenik meg. Ehhez a cikkhez Linnek odarajzolta a fogolymadár történet két hőstét Jókait és Likszáthot. Ugyancsak szép

képes keretében olvashatunk e számban a Kállay miniszter zrszágáról. Boszniáról s a hét eseményeiről, meg művészeti és irodalmi aktualitásokról, melyek változatos sorozatban tartják az Uj Idők-nek ezt a számát is. Az Uj Idők-nek ez a száma is minden körvonalakban kapható, mutatványokat pedig kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal.

Az érettségi vizsga örültje.

— Saját tudósítónktól. —

Csodálatos dolog, hogy a tanár urak a gyengébb tanulókat nem veszik szigorúan az alsóbb osztályokban s nem rostálják meg a rosztól tanulóktól a 4-ik, 5-ik és 6-ik osztályokat hanem nagy könnyelműséggel eresztik fel a felsőbb osztályokba. Mikor azután a közép-szerű, vagy éppen gyenge tanuló nem tud egészen helyt állani, minden egyes tantárgyból, könnyörtelenül buktatják el, sok esetben a roszt akaratot sem mellőzve, az érettségi vizsgán, nyakát szegvén a fiatal embernek a végeztél, mikor talán már a vizsga sikertelen letétele után az intelligens nevelést kapott gyermekekre nem várhat más, mint a hároméves katonáskodás, a sikertelen fáradozás miatti kétségbeesés, az elzúlás.

Tizenegy év összes vágya, összes reménye omlott össze tegnap egy szárandó szegény fiatal ember lelkében, a kit a debreczeni főiskola pótérettségi vizsgáján végérvényesen buktattak el a tanárurak, úgy hogy csak kivételes engedélyvel tehet még egy év múlva érettségi vizsgát. Ha esetleg nem kap engedélyt, a mi nagyon valószínű, — akkor tizenegy évi küszködése, fáradsága haszontalan, medő maradt.

Mikor tegnap megirtuk, hogy 11 vizsgázó ifju közül többamint 60 perczent 6 tanuló elbukott, megdöbbenünk. Egy ifju, aki bár közép-szerű úgy kielégítő eredménnyel elvégezte a nyolcz osztályt lehetetlen, hogy ne lenne arra képes, hogy úgy ahogy, hely álljon annak az utolsó vizsgának is. Vagy ha olyan gyenge volt a felfogása, vagy olyan hanyagságot tanusított, miért nem buktatták el az alsóbb osztályokban, miért nem szoritották más pályára előbb, míg meg volt az út, ne akkor már mikor csak egy hajszál válatja el a kitűzött czéltől.

Egy hajszál, mondjuk s a legtöbb esetben ez a hajszál valami kicsinyeskedésen alapszik, mint tegnap is, mikor két tanuló elbukott a magyar nyelvűből, kifogásolván a tanár urak magyar-dolgozataikat, azt állítván munkájokról, hogy az eszmeszegény, gyöngy, stultalan. Pedig a két tanuló, mint előttünk is bevallották egy hírneves hazai kézikönyvből irták ki a dolgozatot két elég neves magyar tanár bizonynyára kiváló munkáját.

Hogy az a szerencsétlen ifju, akinek tegnap irták be a nevét a rendőrség fekete könyvébe csakugyan nem volt érdemes arra, hogy kiállítsák a tudós urak számára az érettségi bizonyítványt nem tudják elképzelni. — Vagy csak most fedezik fel gyarló eszmeképességét, mikor már 11 év alatt elég alkalmuk lett volna a tanáruraknak véleményét nyilvánítani róla.

Eltudjuk képzelni a szegény Hengye Frigyes mármaroszi illetőségű tanulóknak a lelkiállapotát, akit tizenegy évi középiskolai tanulás után elbukott a tanár urak, talán épen olyan alapossággal, lelkiösmeretességgel, mint a fentebb említett másik két maturaus fiatal embert.

Hengye Frigyes annyira a lelkére vette, hogy végérvényesen elbukott a vizsgán, hogy örjöngeni kezdett s örjöngésében kést ragadva rontott be a tanári kar gyűlési termébe, hogy a vizsgáló bizottságon bosszút állhasson.

A szegény örjöngő ifjut megfékeztek a jelenlevők, még mielőtt valakiben kárt tehetett volna s átadták a hirtelen segítségül hívott rendőrségnek.

A rendőrségnél egy keveset magához tért a szegény kétségbeesett fiatal ember, de azért kétségtelen, hogy elméjében megzavarodott s hogy nincs számára más hely, mincs a tébolyda.

A fiut a rendőrség kényszerutlevéllel hazaküldte illetőségi helyére.

NAPI HIREK.

— Debreczen város választói. A város képviselőválasztóinak jövő évi végleges névjegyzékének összeállítása tárgyában Debreczen város központi választmánya a következő értesítést teszi közzé: Debreczen sz. kir. város központi választmánya által a felszólamlásokra vonatkozó határozatok Rontsik Lajos választmányi jegyző hivatali helyiségében szeptember 20-tól 30-ig közszemlére kitétettek; azok kiknek felszólalása, avagy észrevétele felett a központi választmány határozatot hozott, annak közszemlére történt kitételét követő 10 nap alatt azok pedig kiknek az 1874-ik XXXIII-ik t. cz. 49 §-ában elősorozott határozatok kébesítették, a kézbesítéstől számított 10 nap alatt a kir. kuriához intézett felebbesítésüket a központi választmány elnökéhez benyújthatják.

— Schlauch Lőrincz Debreczenben. Dr. Schlauch Lőrincz Nagyvárad bíboros püspöke tudvalevőleg e hó 26-án szombaton délután Debreczenbe érkezik, hogy itt a bérmálás szentségét kiszolgáltassa. Fogadtatásának részleteit a róm. kath. egyházbizottság és iskolaszék tagjai tegnap délután dr. Wolaffka Nándor püspök elnöklété alatt a következőleg állapították meg. A bíboros élé Püspök-Ladányig küldöttség utazik s a főpásztort a feldiszigetett vasuti állomáson külön deputáció fogadja. A bíboros kíséretével a róm. kath. templomba vonul, a hol Veni Sancte lesz, mely után Wolaffka Nándor püspök lakásán fogadják a tisztelgő küldöttségeket. Vasárnap 27-én reggel 9 órakor kezdődik a bérmálás, a melyre háromezren jelentkeztek. Vasárnap a leányok, hétfőn a fiuk bérmálkoznak. A bíboros tiszteletére vasárnap délbén, este és hétfőn délbén lakomák lesznek dr. Wolaffka Nándor püspöknél, amelyekre városunk számos kitűnősége lesz felváltva hivatalos. A bíboros kedden utazik vissza székhelyére, Nagyváradra.

— A polgármester itthon. Simonffy kir. tanácsos polgármester, aki a közmívelődési kongresszus óta Budapesten tartózkodik, holnap este hazaérkezik és pénteken reggel már elfoglalja a hivatalát.

— A bíboros adományai. Schlauch Lőrincz nagyvárad bíboros püspök a debreczeni katolikus főgymnásiumra tett százötvenezer forintos alapítványát debreczeni látogatása alkalmával folyósítja. A bőkezű bíboros ujabban a Svetits-intézetnek is adományozott harmincezer forintot. Az adományokat megköszönendő küldöttség fog a főpásztornál Debreczenben tisztelegni.

— Vasuti összeütközés. Ma reggel 8 óra 07 perczkor kellett volna Debreczenbe érkeznie a miskolczi személyvonatnak, hogy itt a budapesti gyorsvonathoz csatlakozzék. A vonat csak 37 percznyi késéssel érkezett, aminek oka az a vasuti összeütközés, amely a miskolczi állomáson az éjjel fél 3 órakor történt s amelynek számos sebesültje van. Tudósítónk az esetről a következő részleteket jelenti: A Budapestről Mezőlaborezra induló vonat az éjjel fél 3 órakor Miskolcra érkezett, ahol elágazik Rahón át Sziget felé és Szerencs felé. Mikor a vonatot elakarták osztani, egy tartalékmozdony óriási erővel vágott neki a vonatnak, úgy hogy az utasok egymásra buktak s az elbocsájtott katonák ládái lehullottak az utasokra, akik közül 25—30 ember könnyebb és súlyosabb sérülést szenvedett. Van a sérültek

véllel ha-

A város
ges név-
Debrecen
tközű ér-
ir. város
amlásokra
választ-
szeptem-
; azok
le felett a
ozott, an-
követő 10
1874-ik
ott hatá-
számított
felebbe-
kéhez be-

ber Dr.
poros püs-
baton dé-
a bérma-
tatásának
ság és is-
Wolaffka
vetkezőleg
ök-Ladá-
rt a feldi-
táció fo-
ath. temp-
esz, mely
akásán fo-
sárnap 27-
érmálás, a
asárnap a
ak. A bi-
n, este és
Wolaffka
osunk szá-
klos. A bi-
rére, Nagy-

m on ff y
özművelő-
artózkodók.
en reggel
u ch Lő-
debreczeni
ízötvenzer
ogátása al-
os ujabban
harmincz-
köszönendő
brecczenben

ggel 8 óra
be érkez-
hogy itt a
ék. A vonat
aminek oka
a miskolci
nt s amely-
dősítónk az
nti: A Bu-
mat az éjjel
ol elágazik
felé. Mikor
artalékmoz-
vonatnak,
uktak s az
ak az uta-
nyebb és
a sérültek

között egy, akinek a lába törött el és van egy özv. Heuman Józsefné nevű nagyváradai ruha-kereskedő, aki a fején szenvedett súlyos sérüléseket. A gyorsvonathoz csatolandó direktkocsi annyira összezuzódott, hogy helyette a debreczeni állomáson más kocsit kellett csatolni. A sebesültek között van néhány debreczeni utas is, de főleg a Szathmárra igyekvő szabadságot katonák sérültek meg. A vizsgálat folyik.

— **A debreczeni városháza.** A városház-építés elhalasztásának ügyével foglalkoznak az összes fővárosi lapok, a melyeknek véleménye lényegileg teljesen megegyezik a B. N. következő közlésével: Debreczenben óriási konsternációt okozott a belügyminiszternek egy érkezett leirata, amely a városi törvényhatóságot kemény megdorgálással sújtja az új városháza építésének ügyében elfoglalt álláspontja miatt. Az ügyállás az, hogy a város közgyűlése annak idején egy új városházának építését határozta el még pedig úgy, hogy az alapkö még a millenium évében legyen lerakható. Nyílt pályázatot hirdettek az építkezési munkálatokra, amelyen Blau Gyula miskolczi építész és vállalkozónak 230.000 forintos ajánlata bizonyulta legelőbbnek. A közgyűlés erre utasította a tanácsot a szerződés megkötésére, a tanács pedig fel-szólította Blau Gyulát 30.000 forintnyi óvadék letételére, a szerződés aláírására s a munkálatoknak haladéktalan megkezdésére. A vállalkozó le is tette az óvadékot, mire a város főügyésze a szerződést vele aláíratta. De mikor a vállalkozó hozzá akart látni a munka megkezdéséhez, meglepő fordulat állott be az ügyben. Hirtelen új közgyűlést hívtak egybe, amelyen aztán a bizonyos oldalról megdolgozott törvényhatósági bizottság azt a határozatot hozta, hogy — eláll az új városháza felépítésének szándékától. Ez ellen a határozat ellen fellebbezéssel élt a vállalkozó és néhány tagja a törvényhatósági bizottságnak. A belügyminiszter döntése rendkívül szigorú hangon dorgálja meg a törvényhatóságot ezért az inkorrekt eljárásért. Figyelmezteti a várost, hogy eljárása nem felel meg a törvény ama követelményének, hogy a köztörvényhatóságok a maguk tekin-télyét minden körülmények közt fenntartani kötelesek. S inti egyúttal a miniszter a várost, hogy amennyiben a kárvallott vállalkozó kártérítési keresetet indítana a város ellen, az egyetemleges felelősség mindazokat terheli, akik e képtelen határozat meghozatalában résztvettek. A miniszter egyébként tekintettel a törvényhatóságokra törvényesen biztosított autonómiajára, nem helyezi ugyan hatályon kívül az építkezés elhalasztására vonatkozó közgyűlési határozatot, de elrendeli, hogy az építkezés céljaira megszavazott 230.000 forintot a város mint külön alapot tartozik kezelni. Mint értesülünk, a város önkényes és inkorrekt eljárása által károsult vállalkozó, már legközelebb beadja a kártérítési keresetet Debreczen város törvényhatósági bizottsága ellen. Kárterítés és 60.000 forint. — Eddig a közlemény, amelyet — bár nem egész terjedelmében oszttunk — közlünk azért, hogy a kérdésben felmerült összes vélemények megnyilatkozásának tért engedjünk.

— **A közgyűlés előkészítése.** Hajdúmegye állandó választmányja ma egész nap ülésezett gróf Dégenfeld József főispán elnöklété alatt a vármegye e hó 28-án tartandó rendes

őszi közgyűlése tárgysorozatának előkészítése tárgyában. A közgyűlés 120—130 ügy kerül elintézés alá.

— **Uj önkéntesek.** Közeledik október elseje, a katonaeletnek ez a fontos időpontja, amikor az öreg bakák lerázzák magukról a három év nyugét, baját, a „zöld fülű“ rekruták pedig belekóstolnak a profundos kenyérbe. Az önkéntesek is hamarosan búcsút mondanak a katonaeletnek, az új önkéntesek pedig már próbálgatják nagy kinnal a feszes nadrágot, meg a bakancsfűzés ördögös mesterségét, mert közeledik október elseje. A debreczeni hadkötelesek közül eddig a következő egyéves önkénteseket hívták be október elsejére: Szűts Miklós, Mayer Jenő, Török Gábor, Albert Ferencz, Rozenfeld Jenő, Rott János, Fried Jenő, Kardos László, Kardos Béla, Nagy Imre, Gerecze Gyula, Geréby Pál, Dobshorb Nándor, Szép Kálmán, Fischbein Sándor, Szentesi Ferencz és Raics Lajos.

— **Birosági kinevezések.** A király ifj. Lengyel Imre hajduszoboszlói kir. járásbírónak a kir. táblai bírói címet és jellegét adományozta. — A király dr. Konczvald Endre budapesti kir. törvényszéki aljegyzőt a hajdúnánási kir. albíróvá nevezte ki.

— **Vásárlások az ezredéves kiállításon.** Vesszük és melegen ajánljuk közönségünk figyelmébe a hazai ipar pártolására való következő felhívást: Az ezredéves országos kiállítás általánosan elismert erkölcsi sikerét nagy mértékben előmozdítaná, ha a hazafias közönség a kiállító iparosok által hozott áldozatokat kellőképpen méltányolná. Ez természetesen első sorban a kiállított tárgyak megvásárlása által történhetik. Előkelő körünk és általában nagy fogyasztó közönségünk a kiállításon meggyőződhetnek a magyar ipar versenyképességéről és számos oly kitűnő tárgyat találnak az ipari csoportokban, a melyeknek megvásárlásában jelentékeny szolgálatot tehetnek a kiállításban résztvevő iparosoknak. Az ezredéves kiállítás messzeható jelentőségénél fogva is bizonyára sokan kívánnak egy-egy emléket beszerezni, hogy a későbbi nemzedékek méltánylását is biztosítsák a nagy nemzeti ünnep méltó kerete számára. — Felhívjuk tehát a mélyen tisztelt közönséget, hogy a kiállítás hátralevő idejét egyrészt szükségleteik fedezésére, másrészt emléktárgyaik bevásárlására a legjobban felhasználni sziveskedjék, hogy a hazai ipar iránt való elismerését az ezredéves ünnep alkalmából méltóképpen kifejezésre juttassa. Budapest, 1896. szept. 15-én. Az országos iparegyesület nevében: Gróf Zichy Jenő, s. k. elnök. Gelléri Mór, s. k. aligazgató.

— **Népfelkelők jelentkezése.** A városi tanács felhívja a város területén tartózkodó népfelkelőket, hogy a honvédelmi tanyában október 26—31 napjain tartandó ellenőrzési szemlén jelentkezzenek. Október 26-án az 1862 és 1863-ban, 27-én az 1861-ben, 28-án az 1860-ban, 29-én az 1859 és 1858-ban, 30-án az 1857 és 1856-ban és 31-én az 1855 és 1854-ben született népfelkelésre kötelezettek szemléje lesz.

— **Szüreti ünnepély.** A debreczeni iparos ifjuság önképző egylete e hó 20-án, vasárnap este a nagyerdei Dobos mulatóban szavallattal, nemzetközi zónapóstával és tánczezal egybekötött szüreti ünnepélyt rendez. A nagyterem szőlős és gyümölcsös kertté lesz átalakítva, a melyben 26 jelmezes pásztorleány és 26 jelmezes pásztor őrzi a termést. A teremben lesz felállítva két község-háza és két börtön a gyümölcs és szállótolvajok számára. Lopni mindenkinek szabad, de akit rajtacsipnek, azt a pásztorok a község-házába viszik, ahol a bírók, törvénybírák, esküdtek megbírságot adják őket. Az ünnepség legérdekesebb alakja a kisbíró

lesz, aki dobszó mellett adja tudtára annak, akit illet az érdemes községi előljáróság határozatait.

— **Hordók eladása** A kassai katonai élelmezési raktárban 340 darab 4 hectolitertől 9 hectoliteres tartalommal bíró hordó van eladásra készleten. Ezen hordókra a venni szándékozók írásbeli ajánlataikat f. é. szeptember hó 21 d. e. 10 óráig tehetik meg. A hirdetmény a kereskedelmi és iparkamara hivatalában megtekinthető.

— **Vállalkozók figyelmébe.** A m. kir. államvasutak igazgatósága a következő 1897. évre, vagy 1899 év végéig szállítandó anyagokat kívánja pályázat útján biztosítani. Ecsetek és kefék, olajok, festékek és vegyszerek, különféle falemezek, padok részére. Ezen nagyszabású szállítmányokra f. é. Október hó 30-ig lehet pályázni. A közelebbi módzatok a keresk. és iparkamara hivatalában megtekinthetők.

— **Hirdetmény.** Ezennel közhírré tétetik, hogy a vasuti kocsikban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak u. m. bőröndök, táskák, kalapok, ruha és fehérneműek, botok, napernyők, esernyők stb. Debreczen állomáson f. évi szeptember hó 21-én d. e. 9 órakor tartandó nyilvános árverés alkalmával azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adatni: Budapest, 1896 szeptember 10-én Az igazgatóság.

Rendőri hírek.

? **Okmányhamisító cselédleány.** Ács Zsófi Nánásról jött be Debreczenbe szolgálni. Hanem a mai cselédek nagyobb urak akarnak lenni a gazdájuknál s nem igen szeretnek dolgozni. A vége azután a dolognak az lesz, hogy a cseléd, mely alig marad pár napig egy gazdánál a faczérkodás alatt egyre lejjebb-lejjebb süllyed s meglazult erkölcsi érzéke csak ösztönzi a bűnös cselekedetekre. Ács Zsófi is nagyon megromlott s utóljára nótárius tolvaj lett belőle. A legutóbbi gazdája, akit csunyan meglopott be is irta a cselédkönyvébe, hogy enyves keze miatt nem ajánlható senkinek. — Ezzel a cselédkönyvvel persze nem fogadták feleshol. Ács Zsófi azonban gondolt merészet és nagyot, kikaparta a beirt sorokat a cselédkönyvből s rá nézve hízog, ajánló sorokat irt be a könyvbe. Hanem rajtavesztett a turpisságon s a rendőrség elé került cselédkönyvestől együtt, honnan a kihallgatás után áttették ügyét a kir. ügyészséghez, hol okmányhamisítás miatt fogják vád alá helyezni.

? **Egy bünbarlang titkai.** Egy veszedelmes bünbarlangot fedezett fel a rendőrség a múlt éjszakák egyikén, hol a munkás néposztályhoz tartozó emberek valóságos orgiákat ültek titokban. A dorbézolásból nem maradt ki a 32 levelű biblia sem, melylyel azután a kártya spillerek kifosztották a jóhiszemű, gyakran egész ittas embereket. A kismester utczán 1105 sz. alatt levő Szabó Károlyné korcsmájában, jobban mondva lebujában tanyázott a diszes tarsaság, köztük egy pár szemenszedett gazember is, akik azután kifosztották kártyaközben a szegény munkásokat utolsó krajczárjukig. A rendőrség is éppen akkor tört be a korcsmába, mikor javában folyt a játék s a kártya-szenvedélytől elvakult emberek javában forgatták a 32 levelű bibliát. A rendőrség a 20—25 tagból álló kártya kompánia néhány tagjának felírták a nevét, akik a rendőrség előtt bevallották a többieket is és most rendre kihallgatják őket a rendőrség, mely a legszigorubbán fogja megbüntetni őket.

? **A döglött disznó.** Tolvaj Ferencz ruca-utczai lakos valahol, egy döglött disznóhoz jutott. A haszontalan ember sok pénzt akart csinálni a disznóból, elhatározta tehát, hogy szépen kikészíti a husát s eladja, mint egészséges disznóé. Ugy is tett kikészítette a disznóhúst szépen, azután eladta Barna Erzsinek és Matolczi Jánosnénak, akik mikor éppen áruba akarták bocsátani rajta vesztettek a döglött disznó husán. A rendőrség elkobozta a húst a két asszonytól s most mind hárman várják büntetésüket.

Különfélék.

+ **Egy író tragédiája.** A nyelvezésvásévek Herceg Ferenczének a megrázó sorsáról ir szegedi levelezők. Gyalokay Mózes, akinek még egy évtized előtt is fényes irodalmi neve volt, testvéröccse Gyalokay Lajos nagyváradi kir. törvényszéki elnöknek, veje Borostyáni Nándornak, az ismert srépirónak akinek Irma leányát vette feleségül, — Gyalokay Mózes mint foglalkozás nélküli csavargót tegnap eltoloncizta a szegedi rendőrség. Ide jutott ez az ember, a ki nevelésénél és származásánál fogva nagy karriert csinálhatott volna: csapások hősé lett. Az alkoholt imádja, ez tette nyomorékká testben, lélekben, földönfutóvá, ez üzte börtönbe, tébolydába és most megint járja az országot.

+ **Vitriol merénylet.** Schulmann Ede, oraviczi bodnármeister éjfél tájban hazament és lefeküdt. Körülbelül egy óráig alhatott, amikor egyszerre égető fájdalomra ébredt fel. Valaki az utca ablak tábláját amely mellett Schulmann ágya állott, kívülről péppel megkenté és beszorította, majd pedig a nyíláson keresztül egy egész üveg vitriolt öntött az alvó ember arcára. A gyilkos folyadék egy része még a szájába is beömlött és Schulmann borzasztó sérüléseket szenvedett. Valószínűleg s z e m e v i l á g á t is el fogja veszíteni. A merénylettel elvált nejét gyanúsítják, akit a esendőség már el is fogott.

+ **Gazdag koldus.** Lippa vidékén évek óta járt községről-községre egy Dázs György nevű tarisznyás koldus, ki oly szánalmat keltő arczot tudott vágni, hogy csak úgy hullott tarisznyájába a sok omány. Néhány hónappal ezelőtt azonban furesa dolog sült ki erről a szegény koldusról. Ityó községben koldult Dázs és egy istállóban halt meg. Itt Déna Pavel ellopta a takarójául szolgáló szűrt, abba 3000 frt volt. Ezt panasolta el s mikor a kocsiát elfogták kiderült, hogy igazat mondott. De ez az csapás nem volt elég: leleplezték szegény Dázsát egészen. — Néhány nappal később ugyanis Dázs egy Pozsonymegyében elhalt rokonától ötvenezer forintot örökölt. — Mos már nem is koldulhat többé a szegény.

+ **Öngyilkos honvédhadnagy.** Aradról írják, hogy ott G o m b o s Károly kezelőhadnagy a kezelése alatt levő ezredpénztárból az utóbb hónapok alatt körülbelül 3-4000 forintot elsikkasztott. Hétfőn délelőtt kellett volna beszámolnia és G o m b o s a szükséges pénzt nem tudta előteremteni. Vasárnap este bezárkózott szobájába, betömte a szoba minden nyílását azután szemet gyújtott meg és szénegázzal megmérgezte magát. Reggel halva találták ágyában.

+ **Nagy lopás Balatonfüreden.** Balatonfüreden dr. B a c h milliost, ki a Döry-villában lakik, szombat este meglópták. Elloptak egy 700 frt értékű karpereczet, 2000 frt értékű más ékszereket és a levélhordó által a postáról aznap hozott 500 forintot. A levélhordót gyanúsítják, akit már le is tartóztattak.

+ **Gye mekrablás Bécsben.** Legközelebbi lapunkban közöltük azt a vakmerő gyermekrablást, melyet egy fekete ruhás asszony követett el Bécsben. A bécsi rendőrség mindezt ideig eredménytelenül kutatott a vakmerő tettes után, tegnap azonban a kis fiu anyja levelet kapott, olvashatatlan aláírással. A levél írója magát jelentette ki a gyermek elrablójául s hozzátette, hogy hiába kutatnak a gyermek után; a kis fiut ő minden tekintetben jól fogja fölnevelni. A rendőrségnek sikerült kikutatni, hogy a gyermekrabló fekete ruhás nő a rablás elkövetése után a gyermekkel több üzletben volt s annak számára ruhaneműeket vásárolt be. — Tegnap este a rendőrségnél egy lány jelentkezett, a ki kijelentette, hogy tudja, ki a z a fekete ruhás nő. — Ez már régebbi idő óta Bécsben él s egy előkelő urtól két gyermeke született, kiket vidéken neveltetett; az atya busás nevelési költséggel látta el őt. Az egyik gyermek röviddel ezelőtt meghalt s a leány azt hiszi, hogy az anya azért rabolta el a kis fiut, hogy a nevelési költségeket továbbra is megkaphassa. Ezt az értesítést a rendőrség jegyzőkönyvbe vette s ezen irányban is folytatja a további kutatá-

sokat. Az elrabolt gyermek atyja, mint nekünk Bécsből telefonozták, a rendőrség előtt kijelentette, hogy gyermekéről lemondani hajlandó, ha kétségtelen bizonyítékot szereznek neki arra, hogy gyermeke él, és jobb dolga van, mint nála lett volna.

Mozaik.

× **Vilmos császár, mint költő.** A német császár nem csupán a katonakérdésben és az uralkodásban jártas, de jobbival gyakorta forgatja az ecetet, a hercegi pálczát, — és az iróttal is. Ismeretes az a megható boldogság, amelyet a hatalmas uralkodó családja körében feltalál. Ennek a boldogságnak ad kifejezést egy kis dalban, amely bármelyik költőnek és — apának becsületére válnék. A dal hevenyészett fordításban így hangzik:

Szobám fő hangzik az örömtől,
Mert az én szoknyás kis fiam,
Mint az ezüstös lány haragszó,
Dalol, kaczag nagy boldogan.

Dalolj, kaczagj, te drága gyermek,
Dalolj, kaczagj csak egyre, — ládd:
A vén haragöntő örömmel
Hallgatja műve szózatát!

Bár mi szerencsétlen helyzetetésű legyen is az ország, bár mily lánczok által lebilincselve a nemzet, előbb utóbb még is szabaddab létére viv, ha lakosaiban a polgári erény tiszta vére buzog, s viszont akármilyen boldog fekvésű legyen is egy ország, bár mily szabadságokkal birjanak is lakosi, lassan-lassan még is rabigába görbed, ha romlott a tiszta erkölcs s polgári erény nem fénylik többé.

S z é c h é n y i.

Atyák jóléte a gyermekek bizonyos öröksége; s ha bár a nemes szívet sirhalom fedi is, szent hála kél elhintett magvából és szelíden öleli a fennmaradtakat.

K i s f a l u d y K.

Nagy vigasztalása az embernek világi bajaiban, ha kedvetlen körülményei közt juthatnak oly pillanatok, órák, napok eszébe, melyeknek megmondolása felvidámítja az elbusult lelket s melyekre édesen emlékezvén így sóhajthat: „Oh boldog idők!” — annyira hogy azt mondhatjuk, csak azok valóságga szerencsétlennek, kitől ez édes felfoházkodhatás is el van zárva.

K o v á c s P á l.

Örökségem.

Nem volt gazdag az én apám,
S k vagyon nem szakda rám;
Mikor szegényt sirba tettem:
Örökül csak nevét vettem.

De azért ez örökségem
Másoknál drágább nekem.
Ha sok jótól elmaradtam:
Ezt legalább tisztán kaptam.

Öröm is ám féltékenyen,
Viselem, de nem szennyezem,
Sőt egy évre másik évtől
Féyesből a viseléstől.

Ha megtérek majd a porba,
S nem marad, ki tovább hordja:
Utódom egy fejta leszen,
Az viseli árva nevem.

És lesz tan, ki arra járva
Reá bukkan bús fejtaúra,
S irigyelni fogja tőle,
Hogy mért e név öröklője.

J a k o b Ö d ö n.

A ki nagyra születvén tunyán hever, hasonló a jegenyefához, mely magasra vonulván fel, sem árnyékot nem nyújt a vándornak, sem gyümölcsöt a gazdának.

F á y A n d r á s.

Vannak az életben olyan pillanatok, melyekben a megnémulás a legkésebb szólás.

G r. R e v i c z k y A d á m.

Megtompul s erejét veszi a legélesebb guny is, ha nem törődnek vele. — Ki akarja, hogy perlekedő társa hallgasson, — ne feleljen.

F a l u d i.

Mi szebb, mint embertársaink s a közvélemény tiszteletében állani, mint annak érzete, hogy azon homlok, — melyet a nyugalom órájában veritékeiből megtörlünk, a közjóért izzadott.

B a j z a.

A szép asszony gyönyörködteti ugyan szemünket, de szeretni és becsülni csak a jámbor, erényes, szelid asszonyt fogjuk. A szépséget eltörli az idő vas karja: de az erény örök fényben ragyog.

N a g y I g n á c z.

Ha van kicsiny családod,
Ennek s magadnak élj,
S ha azzal meg nem áldott
Az ég . . . te még se félj!
Élj a világnak, légy te
Sokak gondviselése,
Ember akkor leszel,
Ha mást azzá teszel!

— 6.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatózsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi cég jelentése. —

Debreczen, szept. 16.

Készáru 2 $\frac{1}{2}$ —5 olesőbb.

Oszi buza	6.92—6.93.
Tavaszi buza	7.22—7.24.
Oszi rozs	6.16—6.18.
Tavaszi rozs	6.28—6.30.
Oszi zab	5.26—5.28.
Tavaszi zab	— — — — —.
Tengeri uj	3.92—3.94.

Sertés piac. B u d a p e s t - K ő b á n y s 1896. szept. 16.

Magyar elsőrendű Öreg nehéz páronkint 400 klgon felüli sulyban (56—krtól 57 krig. Öreg közép (páronkint 300—400 kgr. sulyban) —54— krtól 57—kigr. Fialat nehéz (páron — 320 klgon felüli sulyban) —54 krtól 55—kigr. Fialat közép (páronkint 251—320 klg. sulyban) —54 krtól 55— krig. Fialat könnyű (páronkint 200 klgig terjedő sulyban) — — krtól — — krig. II. M a g y a r s z e d e t t: Nehéz (páronkint 280 klgon felüli sulyban) — — krtól — — krig. Közép (páronként 220—280 kgr. sulyból) — — krt — — krig. Könnyű páronkint 220 klgig terjedő sulyban — — krtól — — krig. III. S z e r b i a i: Nehéz (páronkint 260 klg. felüli sulyban) —56 krtól 57— krig. Közép (páronként 220—260 klg. sulyban) —56— krtól 57— krig. Könnyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) —55— krtól 56 krig.

Sertés létszám: 1896. évi szeptember hó 13. napján volt készletben: 5075 darab 1896. évi szeptember hó 14. napján felhajtott — drb 1896 szeptember hó 14. napján elszállított 372 drb. 1896. szept. hó 15. napjára maradt készletben 4763 drb. Hizottsértés forgalom változatlan.

A gazdakongresszus programja. A nemzetközi gazdakongresszus diszülése e hónap 17-ikén lesz a Magyar Tudományos akadémia palotájában. A kongresszus fogadtatására a következő zrogramot állították össze: 16-ikán, szerdán este 8 óraker a földmívelésügyi miniszter, mint kongresszusi elnök, fogadó-estélyt ad a miniszterium épületében; 17-ikén, csütörtökön este 6 óraker a kongresszusi vendégek tiszteletére Budapest székes főváros közönsége ad diszebedet 19-én, szombaton este 6 óraker a földmívelésügyi miniszter, mint a kongresszus elnöke, a kongresszusi vendégek tiszteletére ad diszebedet 20-ikán, vasárnap este 7 és fél óraker előadás az Operaházbeu.

CSARNOK.

Liliom Eszter.

ELBESZÉLÉS.

Báró Podmaniczky Frigyes-től

A végzet mindenható karja eléri a handót, bármennyire túl tegye is ez magát, elbizakodottság, szivtelenség vagy hitelenség által ösztönözöttve, azon örökké fennmarad-

dó életszabályokon, melyeket reánk erőltet vagy velünk szívesen elismert: a felebaráti szeretet, az illem, a becsület vagy lovagiasság.

A bibor és bársonyban diszelgő, vagy márvány falak mögé elsáncolt éppen úgy, mint a lak nélkül, rongyokba burkoltan barangoló, alá van vetve ama méltó büntetésnek s fel van jogosítva azon kiérdemelt elégtételre, mely a lélekismeret furdalásaitól kezdve az adósok börtönéig s az alamizsnán élősködik, különbséget nem ismer s a mily teljeshatalommal a semmiségbe tudja tiporni, a méltatlan vagy igaztalan eszközök segítségével felemelkedett, éppen oly egykedvűen juttat igazságszolgáltatást és boldogulást — a tönkre tettnek.

Az élet felszíne, kivált miután azt rendszeren megszokott s mindennapi viszonyaink szerint itéljük meg, gyakran az ellenkezőt látszik bizonyítani, — míg ahányszor a kárpátok életkörülmények bensőbb részleteivel fogunk megismerkedni; legtöbbször a bünt bűnhődés, habár a szenvedést nem is mindig boldogság fogja követni.

Az erkölcsi élet fennmaradásához szükséges eme tanulmányok képezik azon árnyakat, melyek majd rémképek s majd ismét reményt nyújtó s győzelemmel kecségető vezér csillagok gyanánt kísérik az életen keresztül mindazokat: — kik a lélek, szív s idegzet egyes mozzanatait taglalgatják s azokból eredményeztetik észlelődéseiket.

Életünk folyamában felmerülnek olykor bizonyos futólagos események, jelenetek, tények vagy alakok — melyek pillanatnyi benyomásától többé szabadulnunk már nem is lehet.

Legyenek bármi ellenkező irányúak is, bel vagy küléletünk egyes szakai, legyen a körülöttünk nyilvánuló pezsgés bármi zajos vagy csillámló: ama rég leélt benyomás, a legcsekélyebb emlék vagy érintkezés által felizgult, egész hatalommal szembe száll velünk, lépten-nyomon követ, fájdalmat vagy örömet, bánatot vagy megelégedést, haragot vagy elismerést hordozván uszályában.

Egy az itt körülírt jelleggel bíró egyik elhunyt barátom feljegyzéseiből merített kis történetet mesélvén el, igyekszem gyakorlatilag megfejteni a tisztelt közönség irányában, az itt lélektanilag felállított elméletet.

A történetet a szerint adom, amint azt barátom naplójában körülvonalazva megtaláltam.

I.

Az 184* év június hava egy forró napján, vonultam századom élén J. . . mezővárosa felé, hová — szolgálatot teendő a főhadiszállás körül — rendelve valék. Nem mulasztám el, ismervén ez időszertei rendeltetésem árny s fényoldalait, lehetőleg rendbe szedni s kicsiszolni, a hadjárat folytonos fáradoimai következtében némileg tönkre jutott századomat. Az egymást követő s pihenést nem engedő állomások dacára, a szíjgyártók és szabók a délutáni órák alatt, a tábor kemény fekhelye s folytonos használat okozta foszlásokat s rongyosságot, lehetőleg ügyesen elpalástolák vagy helyrehozák; a fegyverzet ezüst fényben ragyogott; a kantár s csizma rendszeresen ki lón feketítve; minden egyes csak megülhető ló — nem tekintve a nyeregterések nagyobb vagy kisebb voltát — legény alá lón adva; tisztjeim s altisztjeim bajusza — a legénységnek nem volt — lett legyen bármi csekély mérvű vagy arany színű szőke, a korhoz illő s méltó díszítményű hosszúságra megtoldva, feketén fündöklött.

A város szélén velem szembe érkező szállásolóm jelenték: miszerint mindenki elrend látva, s tudaták egyszersmind velem, hogy a tábornok bevonuláson alkalmával szemügyre veendi századomat. Most már kétszeresen örvendék szigoruan keresztül vitt elővigyázati rendszabályaimnak, — s megállapodást vezényelve, az egyes tarkábbnál tarkább, a tarsolyokból előkerült zsebkendők segítségével az alkalmatlan országúti port száműzetem legénységem egyenruhájáról s nyeregszerszámáról.

Mire az „indulj“ vezényszó elhangzott s trombitásom elkezdé hangoztatni a szokott indulót, már felém özönlte a kis város számta-

lan lakója, kíséretet képezve körülöttem s örvendve a diszes huszárságnak.

Kevéssel utóbb befejeződén a vizsgálat, — a tábornok e szavakkal bucsuzott el tőlem: bármely régi ezrednek is díszére válnék egy ehhez hasonló század. E szavak eredményezte jó kedvben szolgáltam elő a tisztkeket, altisztkeket, s fordulék végre a legénységhez: kijelentvén elismerésemet. Kijelentésbe helyezvén egyszersmind a holnapi napra, egy ugynevezett s általam gyakran rendezett, századvigalmat.

(Folyt. köv.)

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a a keresk. akadémia palotájában.

Nyilvános olvasóterem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Muzeum, a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12-ig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreál iskolai műhelyében d. u. —4 óráig. Kedden: Elkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

Zene-estélyek.

Az „Arany Bika“ kávéházban hetenként két zene-estély van: hétfőn Rácz Károly, szerdán a Magyarok.

A Hungaria kávéházban minden szerdán, szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyar testvérek zenekara.

Az „Arany Bika“ vendéglő éttermében vasárnap esténként a Magyar testvérek, Rácz Károly és Veres Tóni zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.

Az „Angol királynő“ vendéglőben kedden Magyar testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Veres Tóni játszanak.

A „Margit“-fürdőben vasárnap és ünnepnapokon d. u. 1/6—1/9 óra közt sétahangverseny. — Játsszák a katonazenekar.

A „Corso“ kávéházban kedden, csütörtökön és vasárnap Rácz Károly és Veres Tóni zenekara tartanak zeneestélyeket.

Szauer Sándor „Arany sas“ kávéházba minden hétfőn este Veres Tóni zenekara zeneestélyt tart.

Vilmos Ferencz kávéházában a Sas-utcai „Otthon“-ban zeneestély hetenként háromszor.

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	—40	—30
3/4 órára	—60	—45
Egy egész órára	—80	—60
Minden következő órára	—40	—30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	—20	—15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	—50	—30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknel (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik, Atemetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	—80
A színházba menet	—60	—40
A színházból jövet	—80	—60
bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nap-pal menet vagy jövet kezi táskával	—50	—30
éjjel	—80	—60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczér díj jár.	—	—
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszeszgyár, kertészeti egyület és gőzmalomhoz menet vagy jövet	—50	—30
menet és visszajövet egy órai várakozással	—80	—60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	—50	—30
menet és jövet egy órai várakozással	1	—70
minden következő órára	—60	—40
Külső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	—90
minden következő órára	—40	—30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	—50	—30
menet és visszajövet 1 órai várakozással	—80	—60
minden további órára	—40	—30
A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítottak.		

Stern József és testvére

NAGYKERESKEDŐK és GYÁROSOK.

DEBRECZEN,

PIACZ, 1584. A „BIKA“ SZÁLLODA MELLETT.

UJDONSÁGOK

az Őszi és Téli idényre az újabban kibővített detail osztályban.

Jäger, gyapju és pamut
alsó ruházati cikkek,
harisnyák és kesztyűk,
Nők, férfiak és gyermekek számára.

Szines velez szoknyák és nadrágok, vadász, ujjas es kötött bekötők.

Berlini kendők és sálak,
Fehérneműek, nyakkendők,
ESERNYŐK,
PENZERSZENYEK,
Norinbergi áruk nagy választékban.

szintartó kötő és himző
PAMUTOK
és
SELYEM.

CYAPIJU PAMUTOK.
Hímzett szél,
CSIPKE és SZALLAGOK.
Csipke függönyök.
Mindenféle bélésárúk és más szabókellékek, a legdusabb választékban.

KEFE-ÁRUK
háztartási, gazdálkodási és ipari célokra.

Ecsetek, meszelők, seprők,
ruha-, haj-, fog és körömkefék,
fésűk, szappanok,
illatszerek, valamint minden e szakmához tartozó bel- és külföldi toilett cikkek dus raktára.

Fodrász kellékek nagyválasztékban.

